

praksis var tvunget til at være medlem af en bestemt fagforening.

Jeg vil bare spørge: Vil hr. Rune Lund ikke anerkende, at det var prisværdigt, at regeringen og Folketinget så hurtigt fik vedtaget et forbud mod eksklusivaftalerne?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det skal siges, at vi i Enhedslisten sådan set ikke var tilfredse med den dom. Vi mener faktisk, at eksklusivaftalerne indebar nogle fordele. Det kunne bl.a. helt klart være en fordel, at der var én fagforening på en arbejdsplads, som kunne koordinere de faglige kampe. Dermed være ikke sagt, at alle eksklusivaftaler var gode, det var de ikke. Men vi brød os ikke om dommen, sådan som den var.

Vi mener dog, at man skal efterleve Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols domme, og det er vi også med på. Den konkrete model for, hvordan man gjorde det, var vi imod, nemlig via lovgivning for arbejdsmarkedet her i Folketinget. Vi mener, at det skulle være de danske parter på det danske arbejdsmarked, dvs. fagforeninger og arbejdsgivere, som skulle have implementeret dommen. Vi mener ikke, at man skulle have gjort det med lovgivning herindefra.

Vi mener generelt ikke, at man skal udvide et område for at lave lovgivning, når arbejdsmarkedets parter faktisk godt kan implementere den slags ting. Så det var derfor, Enhedslisten stemte imod det lovforslag, der var i Folketinget i forlængelse af dommen. Det ved jeg ikke om hr. Lars Barfoed er klar over, men det gjorde Enhedslisten, fordi vi mener, det var arbejdsmarkedets parter, der skulle implementere dommen.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er netop det, jeg synes er så interessant. For en gangs skyld – og det sker jo stort set aldrig – er der en kendelse fra domstolen selv, der siger, at Danmark nu skal rette ind, og så sætter regeringen straks en aktion i gang og får gennemført et lovforslag i Folketinget. Og hvad sker der så? Enhedslisten stemmer imod. Det synes jeg er ret opsigtsvækkende, for jeg synes, det vidner om, at når Enhedslisten finder, at sådan nogle domme er forkerte, gør man, hvad man kan for at trænere og sabotere, at Folketinget efterlever Menneskerettighedsdomstolens kendelser. Det synes jeg er meget interessant.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Lars Barfoed godt var klar over, at Enhedslisten stemte imod det konkrete lovforslag. Men jeg kan så også forstå, at hr. Lars Barfoed måske ikke hørte efter, hvad det var, jeg sagde, eller måske ikke kunne eller ville forstå, hvad jeg sagde, nemlig at selvfølgelig skal dommen efterleves. Men vi synes ikke, der var nogen grund til at lovgive, når det var ret tydeligt – faktisk supertydeligt – at arbejdsmarkedets parter selv var villige til at implementere det, som var resultatet af dommen.

For selvfølgelig skal man respektere Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Spørgsmålet er bare på hvilken måde, og her mener vi helt klart, at det havde været meget mere fornuftigt, hvis man havde ladet arbejdsmarkedets parter implementere dommen i stedet for at lovgive i Folketinget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt takke for mange gode indlæg, der er kommet fra ordførerne, og som jo især koncentrerede sig om – hvad jeg også finder væsentligt – Europarådets arbejde med menneskerettighederne og med kontrol af landene.

Europarådet har jo spillet en meget, meget stor rolle i de afgørende år, 1990'erne og slutningen af 1980'erne, hvor det ene østeuropæiske land efter det andet kom ind startende med Finland, der jo først langt ind i 1980'erne fik tilladelse af Sovjetunionen til at gå ind i Europarådet.

Jeg husker selv som medlem af Europarådet, med hvilken begejstring vi blev modtaget, når vi kom fra Europarådets komiteer til Polen, til Tjekkoslaviet i de store forandringsår, før de var blevet selvstændige lande. Det var et stort tøbrud for dem, at vi kunne komme, og det var for dem et håb om, at det kunne blive til mere, og det blev det jo så heldigvis. Derfor har det jo også for hvert eneste lands vedkommende været med stor jubel og glæde, at de har modtaget meddelelsen om, at de kunne blive medlemmer.

Der har vi jo så i Europarådet fortsat opfølgningen for at sikre, at demokrati og menneskerettigheder fremmes i de nye medlemslande. Der har altid været diskussion om, hvorvidt man tog dem ind for tidligt, før de i virkeligheden opfyldte alt, eller om det ikke var en fordel